

Тарас Григорович Шевченко - великий український народний поет, геніальний митець-новатор, основоположник нової української літератури та української літературної мови.

Шевченкове слово було і є таким же свіжим, діючим та закличним.

Вірші Шевченка завжди остаються цікавими для сучасників. Справдилося пророкування геніальної Лесі Українки, висловлене в поезії **«На роковини»** (1911) з нагоди 50-річчя з дня смерті, Тараса Шевченка:

**Усе знесла й перемогла
його любові сила.
Того великого вогню
і смерть не погасила.**

Прилучення до світу прекрасного, вірші Шевченка, є важливим чинником морального удосконалення особистості, а значить, і суспільства. Чистою і чесною, гуманною і правдивою, працьовитою і товариською, сповненою власної гідності і пошани до всіх, хто працює, повинна бути людина.

Творчість Тараса Григоровича, та вірші Шевченка влилися в нашу променисту повсякденну дійсність, як могутня ріка вливається в океан. Зараз, як ніколи, розкривається величезна цінність тих високих вимог до людини, які проголосив Шевченко. **«Алмазом добрим, дорогим сяють очі молодії» мільйонів Шевченкових нащадків — славних своїми ділами .**

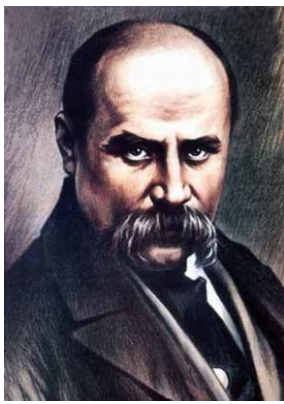

«Сьогодні, — говорив Павло Тичина, — думи Тараса Григоровича Шевченка є нероздільні від дум нашого народу. І тому народ так часто і так охоче в творчі хвилини звертається до свого поета». «Нев'януха художня спадщина Кобзарєва, — писав Олесь Гончар — органічно входить у духовне життя нашого суспільства, яке ставить собі на меті виховати людину високих моральних якостей, людину трудолюбиву, мужню, чесну, вільну від обтяжливих пережитків минулого».

Шевченко - поет

"Невмираючий дух поета, як і раніше, витає над рідною Україною, невмовкаюче роздається його віще слово і сіє на народній ниві живе насіння оновлення".(Грабовський П. А.)

В цій щедрій на любов, добро, приязнь і взаємопідтримку людині, те, про що мріяв, до чого прагнув досягти всією своєю творчістю Тарас Григорович Шевченко. Це — краса, велика, всемогутня сила

прекрасного. Нагадаємо, що у своєму Щоденнику (18 листопада 1857 року) Шевченко захоплено вигукує: «Какое животворно чудное злияние красоты на душу человека!» Краса — це вияв найвищої радості життя.

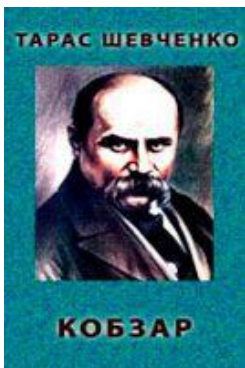
Вірші Шевченка та його творчість є живою й діючою силою. Це прекрасно висловив Максим Рильський : ...В сім'ї великій, У цвіту садів прекрасних Буде жити він вовіки, Як безсмертний наш сучасник.

«Тарас Шевченко народився на українській землі, під українським небом, проте він належить до тих людей-світочів, що стають дорогими для всього людства і що в пошані всього людства знаходять своє безсмертя».

(О. Гончар)

Кобзар

Дивовижна доля цієї книги. Поезії, що входять до неї, складались на тернистих дорогах поетового життя, писались то в мандрах, то в казематах, мережились при світлі білих ночей Півночі і в пісках закаспійських пустель, під самотнім

сонцем вигнання. Книга формувалася поступово, рік за роком, формувало її саме поетове життя, і все найістотніше із цього життя, з великого життя українського кріпака Тараса Шевченка - від його юності й до останнього подиху, - ввібрав у себе цей класичних розмірів томик, збірник поезій, що його в хвилину творчого осяяння було найменовано «Кобзарем».

12 лютого 1840 року вийшов цензурний дозвіл друкувати “Кобзар”. Так назвав свою першу віршовану збірку двадцятишестирічний поет Тарас Шевченко. Цю назву було збережено і для двох наступних видань 1844 і 1860 років. Це була подія величезного значення не тільки в історії української літератури, а й в історії самосвідомості українського народу.

Хоча “Кобзар” містив лише вісім творів (“Думи мої, думи мої”, “Перебендя”, “Катерина”, “Тополя”, “Думка”, “Нащо мені чорні брови”, “До Основ’яненка”, “Іван Підкова”, “Тарасова ніч”), усе ж він засвідчив, що в українське письменство прийшов поет великого обдарування. Такої непідробної природності, щирого ліризму й художньої майстерності українська поезія ще не знала.

Пізніше І. Франко писав: “Поява Шевченкового “Кобзаря” 1840 р. в Петербурзі мусить вважатися епохальною датою в розвою українського письменства,

другою після “Енеїди” Котляревського. Ся маленька книжечка відразу відкрила немов новий світ поезії, вибухнула мов джерело чистої, холодної води, заяснила невідомою досі в українському письменстві ясністю, простотою і поетичною грацією вислову”.

Періодизація творчості Шевченко

Періоди	Твори
Рання творчість 1837-1843	Видання збірки «Кобзар», поема «Гайдамаки» та ін.
Період «трьох літ» 1843-1847	Рукописна збірка «Три літа», поеми «Сон», «Кавказ» та ін.
Цикл «В казематі» 1847	13 поезій: «Мені однаково, чи буду...» та ін.
Період заслання 1847-1857	Поеми «княжна», «Варнак», «Мені тринадцятий минало...», «Зацвіла в долині...» та ін.
Останні роки життя 1857-1861	Поеми «Неофіти», «юродивий, «вїдьма», «Я не здужая, нївроку...», «Плач Ярославни» та ін.

Тематика творів:

- оспівування працелюбності, душевної та зовнішньої краси людей;
- оспівування краси рідної землі;
- кохання і зрада;
- мрія про світле майбутнє;
- історія рідної землі;
- жіноча доля;
- злочин і спокута;
- волелюбність;
- заклик до боротьби за волю.

Робота
на конкурс буклетів,
присвячений 200-річчю
від дня народження
Т. Г. Шевченка
учня 10 класу (31 групи)
Миколаївського морського ліцею
ім. проф. М. Александрова
Поворознюка Олексія
Сергійовича